

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 31 (5570)

Ceturtdien, 1987. gada 12. martā

Maksā 3 kap.

Tehnikas remontā — tempus un kvalitāti!

Rajona saimniecības sākušās autotransporta tehniskās apskates. Nesen komisija vērtēja K. Marksa kolhoza padarīto. Kopīgs atziņums: šoferu kolektīvs tehniku remontējis centīgi un labā kvalitātē. Par tehniskā kārtībā esošiem atzina četras piektdaļas saimniecībai piederošo automobiļu. Tas tā jau tagad, martā. Taču līdz pavasarim, kas strauji tuvojas, jāsakārto visi transportlīdzekļi. Kad sāksies sēja, kad klāt būs lopbarības sagatavošanas steiga, tad nebūs brīva laika pa motoriem raknāties. Vīri to saprot. Un rīkojas. Piemēram, šoferis Edgars Šņepsts negaidīja, bet pats veica automašīnas dzinēja kapitālo remontu.

ATTEĻA: stūres vīri E. Šņepsts un A. Trubiņš. Viņi — paraugs biedriem.

Lielā Tēvijās kara dalībnieks Jāzeps Rūsiņš jau ir pensijā, taču turpina strādāt kolhoza «Nākotne» mehāniskajās darbnīcās par virpotāju. Jā, kopš 1950. gada ierindā! Un joprojām darba veterāna palīdzība un padoms saimniecības mehānizatoriem ir ļoti vietā. Vīri allaž konsultējas ar pieredzējušo speciālistu. Jāzeps Rūsiņš uzsver, ka saimniecībā izauguši daudzi ļoti mehānizatori, kuru vārdam var ticēt. Piemēram, tehnikas remontā sparīgi strādā Aleksandrs Fjodorovs, Francis Znotiņš, Roberts Pastars, Antons Veibāns. Savus traktoros un uzticēto piekabes inventāru viņi jau sakārtojuši. Tagad iet palīgā biedriem.

J. SILICKA teksts un foto

Problēmu ir daudz...

Šī gada februārī Livānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā notika partijas un saimnieciskā aktīva sanāksme. Tajā izskatīja uzņēmuma darbību pagājušajā gadā. Ziņojumu nolasiņa rūpnīcas direktors A. Sedvalds. Viņš uzsvēra, ka kolektīvs sekmīgi izpildījis plānu galvenajos ekonomiskajos rādītājos: preču produkcijas ražošanas plāns izpildīts par 102,4 procentiem, realizācijas plāns — par 101,1 procentu. Gūta peļņa 8 974 tūkstošu rubļu apmērā. Sasniegta nozarē viszemākā pašizmaksa līzinām. Darba ražīgums, salīdzinot ar 1985. gadu, pieaudzis par 4,5 procentiem. Gada laikā ieviesti 68 racionalizācijas priekšlikumi un viens izgudrojums (ekonomiskais efekts — 295,8 tūkstoši rubļu).

Sanāksmes dalībnieki norādīja, ka ir vēl neizmantotas rezerves. Piemēram, iespējams paugstināt līzina koncentrāciju kultūršķīdumā. Nepietiekamas atdzesēšanas dēļ pagājušajā gadā koncentrācijas pakāpe bija pazemināta. It sevišķi vasarā.

Ne vienmēr apmierina produkcijas kvalitāte. Pagājušajā gadā produkcijas izlaides plānā neie-

skatīja līzīnu par 64 tūkstošiem rubļu. Brāķis. Tāpēc īpaša uzmanība tiek veltīta kompleksās programmas «Kvalitāte-90» īstenošanai. Inženieru un tehnologu radošā grupa un rūpnīcas centrālās laboratorijas darbinieki strādā, lai izmainītu līzina ražošanas tehnoloģiju. Tiek meklētas iespējas intensificēt ražošanas procesu un saīsināt palīgoperāciju laiku. Tādējādi ar esošo tehnoloģisko iekārtu var saražot 1,3 — 1,5 reizes vairāk produkcijas nekā pašlaik.

Līdz šim nav atrisināts jautājums par uzņēmuma paplašināšanu. Piegādes beigās līzina ražošanai jāpieaug līdz 4 400 tonnām gadā. Ja nepanāksim, lai tuvākajos divos trijos gados uzņēmumu rekonstruē, piegādes programmas izpilde būs apdraudēta. Uzņēmuma vadībai, vietējiem padomju un partijas orgāniem, visam kolektīvam jāsarosās. Nedrīkst pieļaut, ka uzņēmums, kurš pēdējo triju piecgāžu laikā strādājis sekmīgi, nokļūtu atpalicējos.

M. NOSKOVS,
ārštata korespondents

Iedarbība

„Pašnāvība“ fermā

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta šī gada 19. februāra numurā bija publicēts feļetons par pieļautajiem lopu krišanas gadījumiem un trūkumiem dzīvnieku saglabāšanā K. Marksa kolhozā. Tajā stāstījām par to, ka saimniecības Janovas fermā nožņaudzas nobarojamie buļļi, ka pagājušajā gadā kolhozā pavisam krituši 59 liellopi un 367 cūkas. Feļetonā bija analizēti arī atsevišķi cēloņi, kuru dēļ K. Marksa kolhozā ir trūkumi dzīvnieku saglabāšanā. Tagad uz kritisko materiālu esam saņēmuši rajona agrārnieciskās apvienības atbildi, kuru parakstījis RARA priekšsēdētāja vietnieks J. EGLĪTIS.

— Liellopu un cūku skaita neapmierinošā saglabāšana 25. februārī izskatīta RARA dzīvnieku saglabāšanas darba uzlabošanas grupas izbraukuma sēdē, — viņš raksta. — Sēdē piedalījās kolhoza valdes priekšsēdētājs J. Līvmanis, partijas pirmorganizācijas sekretāre J. Kļavinska, galvenie un vidēja posma speciālisti, fermu brigadieru.

Fakti par nobarojamo jaunlopu nožņaudzanos kēdē atbilst īstenībai. Lai turpmāk tādus gadījumus novērstu, nobarojamo jaunlopu novietnē «Janova» pārkārtota lopu piesiešana (saisnāts ķēdes garums, ierobežota iekļu-

šana aizgaldos). Lai uzlabotu jaundzimušo teļu un sivēnu saglabāšanu, kolhoza valdei uzdots līdz 15. martam pārskatīt darba samaksas jautājumus, kas saistīti ar dzīvnieku saglabāšanas darba uzlabošanu. Tiek veikti priekšdarbi, lai ganību periodā nodrošinātu teļu turēšanu pārvietojamās mājīnās. Kolhoza speciālisti kontrolē teļu ēdināšanas režīma ievērošanu, grūso govju diferencētu barošanu, minerālbarības izēdināšanu, sanitāro apstākļu ievērošanu.

Līdz liellopu un cūku saglabāšanas rezultātu uzlabošanas brīdim kolhoza speciālistu veikums atstāts RARA kontrolē.

Aizliegtie lidojumi

Ne tikai stiprais sals un sniegputeņi, kas nonākuši tālu dienvidos, ir apturējuši ziemāju sējumu papildmēslošanu no lidmašīnām. Steidzīgos lidojumos uz tūriem aizliegusi pati zinātne. Jo agrā mēslojuma došana no debesīm ir ekonomikai izšķērdīga, bet dabai — ārkārtīgi kaitīga.

Diemžēl daudzi speciālisti, saimniecības un RARA tādām pavērsienam nav gatavi. «Ko lai dara? Kā dot papildmēslojumu? Ar lauksaimniecības mašīnām nepaspēsim,» šādi jautājumi un neizpratne nonākuši līdz pat PSRS Valsts agrārnieciskajai komitejai.

Atbilde ir vienkārša un acīmredzama. Lūk, ko teica PSRS Valsts agrārnieciskās komitejas zemkopības sistēmu un graudsaimniecības intensifikācijas apakšnodalys priekšnieks J. Niķitins:

— Uz visiem mūsu zemes rajoniem sen izsūtīti «Metodiskie ieteikumi par intensīvu ziemāju kultūru audzēšanas tehnoloģiju». Tos visur vajadzēja pamatīgi izpētīt un stingri ievērot. Ieteikumos skaidri un gaiši rakstīts, ka papildmēslojums ziemāju sējumiem jānodar lauksaimniecības mašīnām, ko veļ traktori. Un nekā citādi. Atgādināsim, ka tagad mūsu zemes ziemāju plantācijās katrs otrais hektārs ir intensīvā tipa hektārs. Tas nozīmē, ka vairāk nekā pusē sējumu slāpekļa došana no lidmašīnām ir nepieļaujama, steidzīgā agrā papildmēslojuma došana visur ir aizliegta.

Speciālisti dažkārt atsaucas uz vecajām instrukcijām. Patiešām, bija laiks, kad slāpekļa papildmēslojumu deva tūlīt pēc sniega nokušanas un pat uz ledus kārti-

ņas. Tika domāts, ka ziemošanas novājinātajiem augiem nekavējoties jāatgūst spēki. Tomēr agronōmiku pētījumi rāda citādu ainu. Ziemājī minerālmēslus izmanto nevis tūlīt, bet tikai pēc sniega nokušanas un liekā ūdens aizplūšanas no tūriem. Kamēr augi mostas, mēslojumu izmanto augšnes mikroorganismi, un līdz 40 procentiem slāpekļa aizlido gaisā. Vēl vairāk tā no aramzemes aiznes kušanas ūdeņi un gruntsūdeņi. Rezultātā graudaugiem paliek visai maz.

Un tie nebūt nav tikai auglības resursu zudumi. Druvu neapgūtais slāpekļis ir nelaime dabai. Tas saindē ūdenstilpnes un augsnī, nodara ļaunumu zemeslodes ozona ekrānam. Mūsu valsts viena no pirmajām parakstīja nesen pieņemto starptautisko konvenciju par ozona slāņa aizsardzību.

D. SMIRNOVS,
TASS komentētājs

Žurnāla „Karogs“ veidotāji Preiļos

Preiļieši pirmoreiz tikās ar republikā vecākā literārā mēnesraksta darbiniekiem. Interese bija liela — rajona centrālās bibliotēkas lasītava tikko spēja uzņemt visus izdevuma cieniņājus. Žurnāla ilggadējais redaktors Andris

Vējāns pastāstīja par paveikto, iepazīstināja klātesošos ar saviem kolēģiem — Aiju Lāci, Rimantu Ziedoni, Juri Pabērzu, Māri Cauni.

Pēc savdabīgās viesu atskaites savas domas izsacīja preiļieši.

ATTEĻA: runā žurnāla «Karogs» redaktors Andris Vējāns.

PSRS Tautas skolotāja Janīna Vilmane uzsvēra, ka žurnāls ir neatvietojamais palīgs literatūras skolotājiem un skolēniem. Ja lauku cilvēks lasa «Karogu», tad viņš ir labi informēts par pašu jaunāko mūsu literatūrā. Par dažādām literatūras un pedagogijas problēmām runāja Preiļu 1. vidusskolas direktors Jānis Eglītis, skolotājas Rita Lustika, Anna Svīle, Irēna Valaine.

Rajona kultūras nodaļas vadītāja Monika Līvāne pieskārs dažām sasāpējušām kultūras dzīves problēmām un izteica vēlējumu, ka to risināšanā aktīvāk iesaistītos arī literārais izdevums.

Tikšanās izskanēja savas jaunākās vārsmas lasīja Aija Lāce, Rimants Ziedonis un, protams, Andris Vējāns. Mūsu novada apdziedātājs (tā mēs sakām par A. Vējānu) klātesošos patikami pārsteidza un iepriecināja — ar dzējoli «Curjonijs Preiļu pusē» un vārsēm par slaveno dziedātāju Helēnu Ersu—Kozlovsku.

V. RADIS
J. ZANDES foto

ŠODIEN NUMURĀ:

— Sagaidot Lielā Oktobra 70. gadadienu.

2. lappusē.
— Par ateisma jautājumiem.

2. lappusē.
— «Kā būvēsim?»

2. un 4. lappusē.
— Par skolu reformas īstenošanas gaitu.

3. lappusē.
— «Rūgtis» medus pēc tiesas sprieduma.

3. lappusē.
— «Zelta ripas» priekš un bēdas.

4. lappusē.

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govju dienā (kg)	I dekādē	+ , - , salīdz. ar iep. dek.	+ , - , salīdz. ar to pašu laiku 1986. g.
«Krasnij Oktjabrj»	15,1	+0,7	—	—
Leņina	10,9	+0,6	—	—
«Sarkanā ausma»	10,5	+0,8	—0,5	—
«Rīts»	9,7	+0,7	+1,3	—
«Nākotne»	9,6	—0,2	—0,8	—
Raiņa	9,5	+0,7	+1,3	—
Dzeržinska	9,1	+1,0	+0,5	—
M. Gorkija	9,1	+0,2	—1,8	—
«Zelta vārpa»	8,4	+0,4	—	—
Rušonas p. s.	8,4	+0,2	—1,1	—
Kirova	8,3	+0,7	—1,5	—
«Dzintars»	7,7	+0,3	+0,8	—
Oskalna	7,7	+0,6	—1,3	—
Suvorova	7,5	+0,1	—0,2	—
Aglonas p. s.	7,4	+0,3	+0,3	—
«Sijukalns»	7,4	—	+0,4	—
K. Marksa	6,9	+0,2	+0,2	—
Rudzātu p. s.	6,9	+0,1	—0,4	—
«Vārkava»	6,6	—	+0,1	—
«Dubna»	5,9	+0,3	—1,3	—
RAJONA	8,9	+0,4	—0,3	—

70

Vēstures
nedziestošās
lappuses

PIEMIŅA
IR DZĪVA

Maskavas ielas, laukumi, skvēri... Lasot to nosaukumus, var izsekot vai visu mūsu zemes svarīgāko notikumi attīstības gaitai. Tie glabā mūžīgā piemiņā ievērojamus cilvēkus, kuri cīnījušies šeit uz barikādēm, aizstāvējuši revolūcijas iekarojumus. Labākie darbaļaužu masu pārstāvji atdevuši savas dzīvības, sākot cīņu par tautu atbrīvošanu no imperālistisma jūga, par mieru starp tautām, par kapitāla kundzības gāšanu, par sociālismu...

«Godināsim Lielā Oktobra varoņu piemiņu un, stāvēt viņu pieminekļu priekšā, dosim

sev zvērestu let šo cilvēku pēdās, būt tikpat bezballīgiem un varonīgiem.» šie vārdi izskanēja 1918. gada 7. novembrī, atklājot mītiņu Sarkanajā laukumā. Tieši tajā dienā šeit tika uzstādīta viena no pirmajām Oktobra revolūcijas cīņtāju piemiņas zīmēm — memoriālā plāksne. Kopš tā laika Maskavā atvērti daudzi brīnšķīgi muzeji, atklāti pieminekļi revolūcijas aizstāvju varoņdarbam. Ejoj pa pilsētas ielām, garām mājām, kuras šodien pašas kļuvušas par revolūcijas relikvijām, mēs it kā pārļāpojam vēstures grāmatu, piemiņas grāmatu.

ATELOS: bolševiks, revolucionāro kareivju komandieris J. Sapunovs, kurš kritās 1917. gada oktobrī Sarkanajā laukumā cīņā pret junkuriem (foto no PSRS Centrālā Revolūcijas muzeja ekspozīcijas); Sapunova šķērslis Maskavā.

TASS fotohronika

Padomju celtniecība: pārkārtošanās

Mācās vadītāji

Rajona izpilddomijas 4. zālē neseno notika ciemu un pilsētu Tautas deputātu padomju izpilddomiju priekšsēdētāju un sekretāru kārtējais seminārs. Tā dalībnieki noklausījās lekciju par tēmu «Dabas aizsardzība — visas tautas lieta». To nolasīja Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības Preiļu rajona nodaļas padomes prezidija priekšsēdētāja vietniece T. Vilcāne. Viņa uzsvēra, ka saudzība, saimnieciska attieksme pret zemi — tā ir tautas deputātu ikdienas darba (dabas aizsardzības jomā) neatņemama sastāvdaļa. Lielāka vērība jāvelta arī Brāļu kapu un pieminekļu apkopšanai, ciematu un ražošanas objektu labiekārtošanai un apzaimošanai.

Semināra viesis — Riebiņu vidusskolas skolotājs U. Bērziņš iepazīstināja klātesošos ar ekspozīciju, kura veltīta komponista J. Ivanova piemiņai, aicināja Tautas deputātu padomju darbiniekus rūpīgi sargāt dzimtā novada izcilāko mākslas darbinieku piemiņu.

Ik dienas izpilddomiju darbinieki kārtoti notariālo norakstu dokumentāciju. Rajona vecākā valsts notāre S. Naumova iepazīstināja klātesošos ar 1986. gada veikto darbu rezultātiem, paskaidrojot, cik pareizi vai nepareizi noformēti attiecīgā dokumentācija.

Savā pieredzē dalījās arī Stabulnieku ciema padomes izpilddomijas priekšsēdētāja, Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāte M. Litauniece un Aglonas ciema padomes izpilddomijas priekšsēdētājs A. Bekis.

Rajona izpilddomijas sekretārs V. Gertmanis apkopēja vietējo Tautas deputātu padomju organizatoriskā darba rezultātus 1986. gadā, informēja par uzdevumiem, kas jāveic atbilstoši PSKP CK janvāra (1987. g.) Plēnuma izvirzītajām prasībām. Semināra dalībnieki apmeklēja arī māju projektu izstādi «Indivīduālo dzīvojamo māju celtniecība laukos».

I. SUBA,
rajona izpilddomijas
kadru instruktore

Palīgā ateistiem

SAREŽĢĪTAS PROBLĒMAS

Stāsta partijas rajona komitejas instruktore L. Gurgāne

Pēdējā laikā rajona zinātniskā ateisma propagandistu darbā ievērojamo vietu ieņem jautājumi, kas saistīti ar padomju tautu attīstības vēsturi, ar to garīgā mantojuma veidošanos, kā arī jautājumi, kuri atklāj reliģijas un baznīcas, brīvdomības un ateisma lomu šajos procesos. Tas izskaidrojams ar to, ka aizvien vairāk pastiprinās cilvēku interese par vēsturisko pagātni. Tā ir likumsakarīga un pozitīva parādība. Cilvēki taču vēlas dziļāk izziņāt un labāk izprast savu tālo pagātni, cenšas aptvert, cik milzīgi ir zinātnes un kultūras sasniegumi.

Tādēļ mūsu ateistiem, kuri nodarbojas ar zinātniski materiālistisko ideju propagandu, nākas pievērst uzmanību arī tādām problēmām kā sociālās un tehniskās attīstības savstarpējā saistība, izmaiņas tikumiskajā un garīgajā sfērā, materiālā un garīgā progresa mijiedarbība.

Tās, protams, ir sarežģītas problēmas, kuras jāizskaidro, balstoties uz marksisma-lenīnisma idejām un PSKP XXVII kongresa lēmumiem. Loti pareizi rīkojas tie ateisti, kuri neizvairās no sarežģītiem jautājumiem. Izmanojot piemērus no vietējās dzīves, viņi saprotami izklāsta klausītājiem šos jautājumus, savus izteikumus saistot ar padomju pilsona tiesībām un brīvībām, pienākumiem un atbildību, arī ar iesmesiem, kuru dēļ daļa ledzīvotāju vēl joprojām ir reliģiozi.

Ikviens mūsu ateists labi zina, ka reliģijas sociālās saknes meklējamas pagātnē. Taču tas nebūt nenozīmē, ka šodien reliģija saglabājas tikai inerces dēļ, kā tradīcija, kura pārģājusī uz sociālistisko sabiedrību kā senatnes mantojums.

PSKP XXVII kongresā tika uzsvērts, ka ir nepareizi uzskatīt negatīvās parādības tikai kā pagātnes paliekas, kuras saglabājušās cilvēku apziņā un rīcībā. Daudzu šādu parādību cēlonis ir tās reālās problēmas un grūtības, kuras radušās mūsu dienās, arī nepilnības audzināšanas darbā. Minētie cēloņi ir jāmeklē un jānovērš. Šai situācijai ir vistiešākais sakars ar reliģiozitātes pārvarēšanas problēmām. Jo īpaši tādēļ, ka reālajā dzīvē reizēm nākas saskarties gan ar birokrātismu, gan ar vienaldzību. Un šīs negatīvās parādības atmodina un atdzīvina cilvēku apziņā daudzas pagātnes paliekas.

Visu ticību reliģiozie darbinieki, kā arī vienkāršie ticīgie apgalvo, ka tikai ticība dievām ir iebekuras sabiedrības tikumiskās dzīves pamatu pamats. Reliģija šo cilvēku uztverē ir kā pašu augstāko tikumisko vērtību krā-

tuve, avots, bet cilvēka tikumisko pilnveidošanos, kura noris, pamatojoties uz reliģijas morāli, viņi uzskata par sabiedriskās dzīves noteicošo faktoru. Sakarā ar to teologi un kulta kalpotāji neatļaidīgi izvērta tēzes par reliģijas morāles augstajām vērtībām un par reliģijas pieaugošo atbildību par tikumisko audzināšanu. Ateisma un zinātniskā materiālistiskā pasaules uzskata izplatīšana vairāk vai mazāk tiek interpretēta kā faktors, kurš grauj cilvēku sabiedrības tikumisko apziņu, sabiedrības morālos pamatus. Šādi izteikumi ir nepamatoti un pilnīgi nepatiesi. To lieku reizi pārlicenoši pierāda šodienas pilnasinīgais dzīvesveids, kādu piekopj lielākais vairums mūsu rajona darbaļaužu, kuri arī ir varenās daudznaacionālās Padomju zemes ledzīvotāju saimes neatņemama sastāvdaļa.

Un tomēr jāatzīst, ka daļa mūsu jaunatnes pagaidām vēl neieņem īsti precīzu dzīves pozīciju. Šie jaunieši nekritiski, samiernieciski attiecas pret reliģiozajām tradīcijām un ierāšām, ideālizē garīgo mantojumu, kurš saistīts ar reliģiozo kultu, daži no viņiem aizraušies ar mistiku.

Cēloņi tam ir dažādi. Galvenā nozīme ir ticīgo ietekme. Dažreiz reliģijas jēdzienus vispār neizprot. Zinātniskā ateisma propagandistiem tas jāņem vērā un jāpalīdz jauniešiem atbrīvoties no tam līdzīgiem maldiem. Plaši jāpieliet dažādas zinātniski ateistiskā darba formas, tai skaitā personīgās tikšanās un sarunas ar jauniešiem mājas apstākļos. Svarīgi ir neatstāt neievērotas arī mūsdienu vēsturiskā perioda īpatnības. Imperiālistiska daudzīdeoloģiskie centri taču cenšas ne tikai atbalstīt, bet arī iepatēt reliģiozitāti, dot tai pretpadomju ideoloģisko ievirzi, intensīvi izmantojot šajā nolūkā Rietumu radio raidījumu pārraides, izpla- tot izdomājumus par «apziņas brīvības pārkāpumiem PSRS».

Acīmredzama ir ideoloģiskā diversija, jo vairāk — ideoloģisks uzbrukums sociālismam reliģijas aizsegā. Šis uzbrukums īpaši pastiprinājies pēc tam, kad Baltā nama administrācijas vadītājs Reigans aicināja visus doties «krusta» gājienā pret komunismu. Jaundzimušie krustneši «argumentē» savus apgalvojumus ar to, ka sociālisma zemēs it kā notiekot ticīgo vajāšanas. Viņi piedēvē komunistiem centienus par katru cenu «likvidēt» reliģiju, izplata antikomunistiskus melus, apgalvojot, ka sociālistiskajās valstīs apziņas brīvība tiek «mīdīta kājām».

Līdztekus tam tiek izvirzīta

melīga tēze par to, ka, neskatoties uz «izsekošanu», reliģija tomēr ir noturējusies savās pozīcijās un vēl vairāk — pārdzīvo pašlaik sava veida atdzimšanu, kura savukārt liecinot par reliģijas sociālās lomas un tās nākotnes perspektīvu marksistiskās izpratnes un vērtējuma nepareizību. Neatļaidīgi tiek propagandēti arī tēze par PSRS un citās sociālisma zemēs notiekošās ateistiskās audzināšanas «negatīvo» ietekmi kā uz sociāli ekonomisko, tā arī uz garīgās attīstības uzdevumu risināšanu. Šādi pastiprināti uzbrukumi ateismam ir viena no buržuāziskās ideoloģijas vispārējās stratēģijas izpausmēm. Šī ideoloģija, kura propagandē dažāda veida faisificējumus, patieso faktu izkropļojumus un ateisma melīgus traktējumus, uzlūkojama kā viena no mūsdienu smagākajām slimībām, kā vistiešākie draudi cilvēces eksistencei.

Visiem taču ir zināms, ka šos draudus rada amerikāņu imperiālistisms, kurš plašos mērogos izvērsis gatavošanos «zvaigžņu» kamaram.

Zinātniskā ateisma propagandistiem nepieciešams pastiprināt savu darbu ar masām, lai atmaskotu buržuāzisko ideologu izteiktos apmelojumus.

Vairāk jāaktivizē kontrpropaganda, pilnīgāk jāatsedz komunisma ideoloģijas tikumiskā, hām-mānā būtība.

Rajona ateistu darba efektivitātes paaugstināšanas svarīgs faktors ir sniegt īpaši to jautājumu analīzi, kuri saistīti ar šodienas realitātēm. Protams, jāņem vērā arī tas, ka gan darbaļaužu uzskatu, gan noskaņojuma veidošanas ietekmē ne tikai panākumi, bet arī trūkumi un grūtības. Lai aktivizētu ateistisko darbu un panāktu tā augstāko rezultativitāti, vērā jāņem visi minētie apstākļi.

Jāpiebilst, ka mūsu pašreizējās problēmas un grūtības sociālisma idejiskie pretinieki vērtē no savām pozīcijām. Viņi vēltīgi pūlas izkropļot mūsu valsts sociāli ekonomiskās attīstības pašrīnājuma pārkārtošanās patieso jēgu, norādot, ka pašreizējos apstākļos vilšanās un līdz ar to arī sarežģījumi visas padomju sabiedrības garīgajā dzīvē neizbēgami. Taču šis apgalvojums neatbilst patiesībai. Pārkārtošanās un pātrinājums, kuru īsteno parti, un visa tauta, radijuši politiskās aktivitātes un darba pacēlumu arī mūsu rajona ledzīvotāju vidū. Mūsu propagandistiem ar to jāreķinās. Tātad plašāk jāpopulārizē visas jaunās idejas un jāpieliet tās praksē, jāsniedz cilvēkiem PSKP CK janvāra Plēnuma vēsturisko lēmumu dziļāks izskaidrojums.

Lasītāja
ierosināts
temats

Kā
būvēsim?

Cienījamā redakcijā! Jums raksta viens no irniekiem, kurš dzīvo Preiļos, Rēzeknes ielā Nr. 32.

1983. gada augustā, kad ievācāmies uz dzīvi šajā namā, visapkārt vēl notika celtniecības darbi, tāpēc cerējām, ka stāvoklis pamazām mainīsies uz labo pusi. Taču... pa šo laiku uzbūvētas jau trīs mājas, bet situācija ir vēl neapskauzama. To es saku attiecībā uz noteikumiem. Pretī 32. namam esošā celina segums ir nedaudz slīps virzienā no Rēzeknes ielas. Piebraucamie un gāiņu ceļi pie 34. un 36. nama arī uzbūvēti, pieļaujot zināmu slīpumu. Tikai šoreiz — virzienā uz Rēzeknes ielu. Noteikumu kanalizācijas aka ierīkots nevis šo slīpumu saskaņā zemākā punkts, bet gan krietni augstāk. Pārasti izvelojas tāda peļķe, ka bez gumijas zābakiem to nav iespējams izbrīst.

Otra problēma — nav trotuāru. Pa ceļņa braucamo daļu var pārvietoties tikai viena automašīna un tikai vienā virzienā. Kur staigāt gājējiem?

Sniegs šeit tiek trīts visai nosacīti. Pats par sevi saprotams, ka atkušņi sašādā ne mazums neērtību. Kā glābšanas sāļnas tiek izmantotas māju pamatu apmales, jo vienīgi pa tām vēl iespējams izīpaot. Manuprāt, arī apgaismošanas jautājumus nav atrisināts pareizi.

Kas vainojams, ka šajā mikrorajonā izvelojusies tik bēdīga situācija? Vai rajona Tautas deputātu padomes izpilddomija, pilsētas izpilddomija, «dzīvokļu saimniecības nārvalde, komunālo uzņēmumu kombināts, arhitekti vai celtnieki? Droši vien, sava daļa vainas lūz-nemas katram. Un kā jau tādos gadījumos mēdz būt: atbildīgo amatpersonu ir daudz, taču kam konkrēti par to atbildēt — nav neviena.

Ar cienu
G. SOLOVJOVS

Vēstules oriģinālā par šīm problēmām runāts daudz plašāk. Mēs nolēmām darīt lasītājiem zināmu tikai, mūsūprāt, pašu būtiskāko, neatspoguļojot autora emocijas. Lai gan vēstulē minētie fakti šādas emocijas nenolie-dzami izraisa (un izraisa noteikti ne tikai G. Solovjovam vien, bet arī pārējiem irniekiem). Rēzek- nes ielas mikrorajona ledzīvotāju sašutums ir pamatots: pārāk ātri prieku par jauno dzīvokli izklī-dināja tās rūpes un nedienas, par

kurām mūs informē lasītājs G. Solovjovs.

Ar šo vēstuli es iepazīstināju arī tos rajona atbildīgos darbiniekus, kuri tieši vai netieši ir atbildīgi par to, kāda izskatās mūsu pilsēta kopumā (arī jaunbūvējamie rajoni). Vēstuli izlasīja rajona izpilddomijas dzīvokļu un komunālās saimniecības nodaļas vadītājs A. Petrovs, rajona arhitekts V. Nikolajevs un Preiļu pilsētas izpilddomijas priekšsēdētājs M. Agurjanovs. Raksturīgi, ka neviens no viņiem nevarēja atrast nekādus principiālus iebildumus vēstulē teiktajam. Ja nu vienīgi attiecībā uz mikrorajona uzturēšanu. Taču par to vēlāk. Vispirms mēģināsim ielūkoties, tā teikt, pašās problēmas dzīlēs. Jo, nav taču šaubu, ka šī problēma patiesi eksistē.

Saskaņā ar pilsētas attīstības generālo plānu pamati Rēzeknes ielas dzīvojamajam masīvam tika likti 1976. gadā. Apgūt iedalītos līdzekļus pirmie pasteldzās melioratori. Vēlāk parādījās pirmā kooperatīvā māja, pēc tam tai klāt nāca vēl tādas pašas. Dabiski, katra pasūtītāja interese bija saņemt ekspluatācijā savu objektu pēc iespējas ātrāk un izlietot mazāk līdzekļu.

(Nobeigums 4. lappusē.)

Skolu reformas soli: darbaudzināšana

Preiļu starpskolu mācību un ražošanas kombināts nodibināts ar rajona izpildkomitejas lēmumu 1978. gadā, piedaloties bāzes uzņēmumu — rajona sadzīves pakalpojumu kombināta, starpkolhozu celtniecības organizācijas, «Lauktehnikas», rajona centrālās slimnīcas, patērētāju biedrības, agrārūpnieciskās apvienības, trikotāžas fabrikas un citu pārstāvjiem. Mūsu galvenie uzdevumi ir 8. — 11. klašu skolēnu darba un profesionālā apmācība uz politehniskiem pamatiem, sabiedriski derīgā darba organizēšana un profesionālā orientācija ar mērķi celt skolēnos interesi par masu profesijām.

Tehnoloģisko procesu pārkārtošana, jaunas tehnikas ieviešana, ražošanas automatizācija un kompjuterizācija bāzes uzņēmumos — tam visam ir jānotiek kombināta darbībā: jaunu grupu atvēršana specialitātēs, kas nepieciešamas uzņēmumiem, veco slēgšana. Diemžēl pašlaik mūsu starpskolu mācību un ražošanas kombināts vēl strādā pēc vecu vecām metodēm: mācām kaut ko un kaut kā. Piemēram, «Lauktehnikas», M. Gorkija kolhoza vadītāji vēl aizvien tikai domā, bet praktiski maz palīdz specialitātes apgūšanā jauniešiem. Vai arī šeit nemaz nerūp rītdienas darbaspēka resursi?

Patī asākā problēma ir sabiedriski derīgā darba organizēšana un vietu iekārtošana skolēniem. Vislabākajā veidā tas izdarīts tikai Preiļu trikotāžas fabrikā, kur katrā audzēknei ir sava darba vieta.

Tieša nodarbošanās ražošanā ir darba apmācības galvenā daļa. Atbilstoši mācību plānam starpskolu kombinātā tiešajam darbam paredzētas trīs stundas nedēļā, astoto klašu audzēkņiem, bet 9. — 11. klasēm — četras stundas. Precīza ražošanas darba organizācija ne tikai izveido un pilnveido jauniešos darba iemaņas, bet ir arī visa audzināšanas darba kodols. Katram audzēkņim

vietu iekārtošanā. Kā redzams no lietu patiesā stāvokļa, daudziem vadītājiem ir gluži vienaldzīga jaunās paaudzes audzināšana darbam.

Skolu reforma ienesa būtiskas izmaiņas starpskolu kombinātu uzdevumos. Agrāk tiem vajadzēja galvenokārt nodarboties ar profesionālo orientāciju, bet tagad to vērtēšanas kritērijs ir audzēkņu skaits, kas sekmīgi no-

materiālu. Pirmajā pusgadā meitenes saūva 400 maisus, otrajā pusgadā saņemts pasūtījums velas somu šūšanai. Tas ir ļoti maz 74 cilvēkiem. Un pašam kombinātam ekonomiski neizdevīgi, jo klases uzturēšanai patērē vairāk līdzekļu.

Bāzes uzņēmumā «Lauktehnikā» mācās 78 zēni no Preiļu 2. vidusskolas. Devītklasnieki un desmitklasnieki apgūst atslēdznieka, astotklasnieki — celtnieka profesijas. Sajā organizācijā darba apmācība ir viszemākajā li-

Kur ir pārējie Līvānu uzņēmumi? Un kāpēc tikai stikla fabrikā šāda slodze?

Sliktis stāvoklis arī lauksaimniecības profesiju apgūšanā. M. Gorkija kolhozs neizpilda saistības putnkopības, mašīnslaukšanas operatoru un laukkopju sagatavošanā.

Lauksaimniecības darbi ir specifiski, laukkopjiem — arī sezonveidīgi, tāpēc šeit rodas problēmas skolēnu nodrošināšanā ar darbu, arī ar transportu. Saimnieki skolēnus saņem bez prieka, darbu dod nepārdomātu, bez jebkādas sagatavošanās un plānveidīguma.

30 procenti no tiem, kas beiguši mācības starpskolu kombinātā, paliek strādāt apgūtājā profesijā vai arī šajā specialitātē turpina izglītību, bet no lauksaimniekiem atdevē minimāla — viens līdz divi procenti. Tas, kā jau rakstīju, atkarīgs no darba apmācības organizēšanas, no materiālās bāzes. To var papildināt vēl ar vienu rādītāju — pirmajā pusgadā kombināta audzēkņi nopelnīja 2389 rubļus, bet varēja izdarīt un saņemt daudz daudz vairāk.

Sajā gadā 9. un 10. klašu audzēkņiem no skolām ar apmācībām latviešu valodā un 9. klašu audzēkņiem no skolām ar apmācībām krievu valodā būs obligāta ražošanas prakse vasarā. Par to jāzina un ar attiecīgu atbildību jāizturas visiem vecākiem, jo pārceļšana uz nākamo klasi notiks tikai pēc prakses veikšanas. Katrā skolā var iepazīties ar prakses laiku un kārtību.

L. SOKOLOVA,
starpskolu mācību un ražošanas kombināta direktore

VARĒJĀM PAVEIKT VAI RĀK

ir svarīgi apzināties, ka viņa darbs ir svarīgs un vajadzīgs sabiedrībai. Sabiedriski derīgā darba organizēšanas līmenis mūsu kombinātā, kā arī uzņēmumos tādejādi jo cieši ir atkarīgs no tā, vai ir atbilstoša iekārta, vai ir ražošanas pasūtījums, materiāli, instrumenti, tehniskā dokumentācija. Taču kombināta bāzes uzņēmumos no visa tā nav ne vēsts. So uzņēmumu palīdzība aprobežojas ar vienreizējiem pasākumiem. Rodas iespaids, ka skolēni, kuri ierodas vienā otrā uzņēmumā uz nodarbībām, ir par traucēkli, jo viņiem taču jāvelta uzmanība un rūpes. Skolēni, lūk, traucējot galvenajam — ražošanas uzdevumu izpildīšanai. Šādi uzņem Preiļu 2. vidusskolas audzēkņus «Lauktehnikā», 1. vidusskolas jauniešus — M. Gorkija kolhozā.

Taču ir izdots «Nolikums par bāzes uzņēmumiem», kurā konkrēti noteikts veicama skolēnu sagatavošanā darbam, viņu darba

kārtojuši kvalifikācijas eksāmenus" kategorijas iegūšanai savā specialitātē. Sim nolūkam vajadzīga spēcīga materiālā bāze, lai tādejādi atrisinātu problēmu par darba vietu iekārtošanu. Sevišķi tas attiecas uz Līvāniem.

Starpskolu mācību un ražošanas kombinātā pašlaik 12 profilos mācās 600 audzēkņi no Līvānu un Preiļu vidusskolām. Viņi sadalīti 37 grupās.

Rajona sadzīves pakalpojumu kombinātā mācās 74 Preiļu 1. vidusskolas audzēkņi. Klase — darbnīca ir starpskolu kombinātā. Pavisam tajā ir... 14 veca parauga šujmašīnas. Katrām trim meitenēm sanāk pa divām šujmašīnām. Tapat lielā šaurībā notiek arī teorētiskās apmācības. Pasūtījumus šūšanai no kombināta saņemam periodiski. Tas izskaidrojams ar to, ka šī uzņēmuma speciālisti neprot un arī nevēlas nodrošināt mūs ar darbu tādas produkcijas izgatavošanā, kam būtu pieprasījums, kā arī ar lētu

meinī. Te nav atbrīvota meistara sabiedriski derīgā darba organizēšanai, nav šiem darbiem speciāli iekārtotu telpu, nav arī pasūtījumu produkcijas ražošanai. Skolnieki sadalīti pa visām speciālajām darbnīcām un nodoti darbaudzinātāju aizgādībā. Taču šie cilvēki aizņemti savu tiešo pienākumu veikšanā un nevar veltīt pušiem pienācīgu uzmanību. Uz mūsu pieprasījumiem, lai apmācības organizētu normāli, vadība nereaģē, apmierinās tikai ar solījumiem nākošgad visu pārkārtot. Bet pagaidām starp audzēkņiem un darba kolektīvu rodas konflikti. Ir arī daudz kavējumu.

Līvānu stikla fabrikā nodarbojas 116 abu vidusskolu audzēkņi. Šeit iespējams apgūt tikai stikla izstrādājumu kontrolēšanas profesiju, jo pārējais uzņēmuma ražošanas process specifisks, ar nelabvēlīgiem apstākļiem. Šādam jauno kontroleru daudzumam nav iespējams nodrošināt darba vietas.

„Rūgtais“ medus un saskaitīšanas princips

SI gada 24. februārī Preiļu rajona tautas tiesā izskatīja krimināllietu apsūdzība pret 1968. gada 16. oktobrī dzimušo Pēteri Upenieku un 1970. gada 19. augustā dzimušo Aivaru Kozuru.

Tas bija pagājušā gada 1. decembrī no rīta. Pušiem vajadzēja braukt uz Jaunaglonas 58. profesionāli tehnisko vidusskolu, jo abi tur mācās un itin kā grib arī apgūt lauku mehānizatora profesiju. Kopmītnēs viņi nedzīvo. Upenieks uz skolu katru dienu brauc no Vārkavas ciema Skiliteriem, bet Kozurs no Preiļiem. Un tā abi satikās Preiļu autobusu stacijā un nolēma, ka skola pagaidīs. Labāk dosies uz Jezufinovas pusi pie kāda drauga. Tur, protams, neieradās, taču aizgāja uz kolhoza «Sarkanā ausma» bišu dravu.

Puši pārkāpa pāri stieple pīnuma žogam un sāka rēvidēt stropus. No kāda paņēma rāmīti ar medu un uz Jezufinovas estrādes apēda. Apēdīte tagad bija sakairināta, saldumiņa kārojās vēl. Tādēļ arī 3. decembrī Upenieks un Kozurs uz Jaunaglonu atkal nebrauca, bet devās uz «Sarkanās ausmas» bišu dravu. Šoreiz gan jau ar noteiktu nolūku — dabūt medu ne tikai ēšanai turpat uz vietas, bet arī

līdzī nēmšanai. Pa ceļam uz dravu kādās pamestās mājās atrada celofānu un tapēšu papīru, lai būtu kur satīt iegūto medu.

Pāri žogam viegli tikuši bišu dravā, šoreiz abi kārumnieki izdarīja plašāku «revīziju». Līdznēmšanai iepakojta vairākus rāmīšus ar medu. Šādi darbodamies, abi atvēra arī tādus stropus, no kuriem medu neņēma, jo rāmīšos tā bija maz vai arī turpat atradās bites. Nav ko ķēpāties — Upenieks un Kozurs pa roku galam aizmeta rāmīšus. Tie palika gan pie stropa, gan arī tālāk — aiz žoga. Līdz ar rāmīšiem no stropiem tika izņemtas arī bites, kuras decembra aukstumā nosala.

Atvērdami stropus un izjaukdami siltuma izolāciju, Upenieks un Kozurs izpostīja sešpadsmit kolhozam «Sarkanā ausma» piederošās bišu saimes. Nodarīti materiālie zaudējumi par 398 rubliem un 54 kapeikām.

Pārdomājot šīs lietas apstākļus, gribas piebilst, ka Upenieks jau ir pilngadīgs, bet Kozurs astoņpadsmit gadu vecumu vēl nav sasniedzis. Abi vēl jauni un nepieredzējuši, taču to gan labi zināja un saprata, ka kolhozam piederošās mantas izlaupīšana un postīšana nav atļauta, ka par to

paredzēts sods. Izprotot savas rīcības sabiedriski bīstamo raksturu, puši neizdarīja attiecīgos secinājumus, kas viņus atturētu no nozieguma.

Jaunatne Morāle Likums

Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskajā vidusskolā abi mācās slikti, vairākos priekšmetos nesekmīgas atzīmes un akadēmiskie parādi, vairākkārt neattaisnoti kavētas stundas. Jaunieši laikam gan aizmirsuši, ka skola nav izklaidēšanas vieta, bet gan mācību iestāde, kur jāapgūst specialitāte.

Tautas tiesas sēdē atklājās fakts, ka nepilngadīgais Kozurs lieto arī alkoholiskos dzērienus. Par to liecināja arī rajona izpildkomitejas nepilngadīgo lietu komisijas 1987. gada 26. janvāra sēdes lēmums. Aivara vecākiem, kas abi ir cienjami cilvēki, nopietni jāpādomā par nepilngadīgā dēla audzināšanu.

Un vēl dažas pārdomas, ko izsauca Jaunaglonas 58. profe-

sionāli tehniskās vidusskolas pārstāvja Daiva Veigula tiesas sēdē izteiktie spriedumi par disciplīnu un audzināšanu. Pēc viņa domām skolas administrācijas prasība audzēkņiem stingri ievērot disciplīnu ir nevēlama, bet uz pārkāpumiem jāraugās ar nolaidi. Cik ilgi tāda nolaipe var turpināties, viņš gan nepateica. No tiesā izskatītās lietas apstākļiem izriet, ka Upenieku un Kozuru tieši šāda nolaipe noveda uz apsūdzēto sola. Kā tas var būt, ka audzinātāji nav sapratuši galveno: kārtībai, disciplīnai un prasīgumam jābūt par pamatu ikvienā vietā. Arī skolā, kur gatavo lauksaimniecības speciālistus. Atkāpe no šiem norādījumiem nav pieļaujama.

Un tagad vēl par kādu gadījumu. SI gada 25. februārī Preiļu rajona tautas tiesā izskatīja krimināllietu apsūdzība pret 1970. gada 14. jūlijā dzimušo Aleksandru Gavrilovu. Vecāki dēla audzināšanu atstājuši novārtā. Aleksandram ir atļauts velas nakts stundās atrasties uz ielas. Māte dēlu aizstāv, bet tautas tiesā izskatītās lietas materiāli liecina, ka puisītis nav nemaz tik labs. Izmantodams kontroles trūkumu, Aleksandrs naktīs neatrodas mājās, klaiņo apkārt un kopā

ar saviem draugiem izdarījis vairākas pilsoņu personīgās mantas zādzības, par ko tika saukts pie kriminālatbildības un 1986. gada 24. novembrī sodīts ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem.

Toreiz tiesa noticeja Gavrilova solījumam laboties, likumpārkāpumus valrs nepieļaut — soda izpildi atlika. Diemžēl jāsaica, ka Aleksandrs pēc tiesas nekādus secinājumus neizdarīja. Un jau 1986. gada 3. decembrī milicijas darbinieki Aleksandram Gavrilovam izteica oficiālu brīdinājumu. Taču šis brīdinājums palika bez jebkādas ievērošanas. 1987. gada 7. decembrī, būdams dzērumā, Gavrilovs kopā ar draugiem ieradās Preiļu sakaru mezglā telefona sakaru zālē, kur atklāti un visiem redzot norāva no sienas un nolaupīja tālsarunu telefona aparātu. Preiļu sakaru mezglam nodarīti materiālie zaudējumi par 508 rubliem un 78 kapeikām.

Sekas ir pavisam bēdīgas. Aleksandrs Gavrilovs tika apcietināts tiesas zālē. Tiesa izmantoja saskaitīšanas principu — pie pagājušajā gadā noteiktā soda pieskaitīja arī šoreizējo.

A. LOGINS,
Preiļu rajona prokurora palīgs,
tieslietu padomnieks

Tikšanās Brestā

Slavas ordeņa visu triju pakāpju kavaliera Vladimira Vlasova balvas izcīnīja Brestā pulcējās dažādu mūsu zemes novadu jaunie vīrgatļi. Jau trešo gadu šajās sacensībās piedalās arī Preiļu bērnu un jaunatnes sporta skolas audzēkņi.

Bresta mūs sagaidīja viesmīgi. Skolēni un sacensību organizētāji bija pacentusies, lai dažu dienu uzturēšanās legendārajā baltkrievu zemē skolu jauniešiem būtu ne tikai fizisko spēku pārbaude, bet arī tikšanās ar pilsētas kauju slāvis vēsturi un cilvēkiem, kuri izjutuši Lielā Tēvijas kara sūrmī.

Viens no viņiem — Vladimirs Vlasovs — bijušais cīnītājs, Baltkrievijas PSR Nopelniem bagātais treneris.

Cīnītāja biogrāfija — patiesā vīrišķības, varonības, uzņēmības un lielas uzticības Dzimtenei paraugs. Kara gados gvardes vecākais seržants Vladimirs Vlasovs

dienēja ar Ļeņina, Sarkanās Zvaigznes, Suvorova un Bogdana Hmelņicka ordeņiem apbalvotās Zaporozjes 88. gvardes divīzijas sastāvā. Smagus kara ceļus izgājis, izjutis zaudējuma smagumu, atkāpjoties no Prutas upes līdz Volgai. Izgājis cauri deviņiem ielenkumiem. Stalīngradas aizstāvēšanas kaujā ar snaipera šauteni iznīcinājis 14 hitleriešus. Viņa kontā ir 27 «mēles». Piedalījies Zaporozjes, Odesas, Varšavas un Poznaņas atbrīvošanā. Cīnījies Polijas un Vācijas teritorijā. Piecas reizes ievainots un kontuzēts.

Kaujā par kādu beznosaukuma augstieni Vladimiru Vlasovu ievainoja galvā. Medicīnas sanitāraji bataljona V. Vlasovam no galvaskausa izņēma šāviņa šķembu, bet no rīta karavīrs bija ierindā. Par šo kauju, kura ilgā no trijiem naktīm līdz pulksten 19.00 (viņš veica izlūka uzdevumus), V. Vlasovam piešķīra III pakāpes Slavās ordeni.

Par drosmi, vīrišķību un prasmi vadīt izlūku nodaļu viņš saņēma II pakāpes Slavās ordeni. 1945. gada 17. aprīlī kaujās Berlīnes tuvumā grupa izlūku, kuru vadīja V. Vlasovs, lāva pretiniekiem pietuvoties, tad izsauca

uz sevi mūsu artilērijas uguni. Pēc tam — devās pretuzbrukumā. Sajā kaujā tuvcīņā viņš iznīcināja septiņus fašistus, saņēma gūstā apakšvirsnieku, kurš nesa svarīgu ziņojumu. Kopā ar pārējiem cīnītājiem Vladimirs Vlasovs piespieda ienaidnieku bēgt. Tā viņš kļuva par I pakāpes Slavās ordeņa kavaleri.

Sādus varonārus spēj veikt cilvēks, kurš ir morāli un fiziski spēcīgs. Pirms kara V. Vlasovs nodarbojies ar vingrošanu, vieglatlētiķu, futbolu, boksu. Vladimirs Vlasovs pastāstīja: «Sports mani pavadīja visur. Mācījos Smolenskas fizikultūras tehnikumā. Spēlēju futbolu pilsētas izlasē, taču priekšroku devu boksam. Isi pirms kara sākuma kļuva par apgabala čempionu. Esmu dzīli pārliecināts, ka tieši sportiskais rādītājs palīdzēja izturēt smagos kara gadus. Arī pēc kara laikā no sporta nešķīros.»

Sajā sporta sarīkojumā arī mūsu jaunieši parādīja, ko spēj. Vairāki laboja personīgos rekordus. Ieroticināja jaunākās grupas vieglatlētu uzrādītē rezultāti. Inta Znotina 60 metru distancē veica 8,5 sekundēs, Andris

Nevedomskis — 8,4 sekundēs, tālākšanā Jānis Stupāns piezīmējās pēc 5 metriem un 3 centimetriem.

Vidējā vecumā grupā Evalds Ušackis augstlēkšanā sasniedza rezultātu 170 centimetri un ierindojās trešajā vietā. Personīgo rekordu tālākšanā (5 metri 15 centimetri) uzrādīja Natālija Novikova. Vjačeslavs Grigorjevs 60 metru skrējienā finišēja pēc 7,5 sekundēm.

Arpus konkursa startēja Sarmīte Šmeikste (60 metri — 7,6

sekundēs, 300 metri — 43,7 sekundēs). Starp citu — Sarmītes rekords tālākšanā (5 metri 50 cm), kuru V. Vlasova balvas izcīnās sacensībās viņa sasniedza 1985. gadā, pagaidām nav pārspēts. Olga Borisova augstlēkšanā pārvarēja 160 centimetru augstumu.

A. ILJINS,
bērnu un jaunatnes sporta skolas vieglatlētikas treneris
ATEĻA: Preiļu vieglatlēti pēc tikšanās ar V. Vlasovu.
AUTORA foto

Kā būvēsim?

(Nobeigums. Sākums 2. lappusē.)

A. Petrovs jautājumu nostādīja šādi: vai nu nedot cilvēkiem vispār neko, vai apgādāt viņus ar dzīvokļiem — starpība tomēr ir? Nenoliedzami. Un tomēr cilvēki ir neapmierināti: nav vēl lāgā paguvuši iekārtoties, kad jau atkal ierodas celtnieki, graujot savā ceļā arī visu to, ko bija pagūts kaut nedaudz savest kārtībā.

Un tā turpināsies līdz tam laikam, kamēr rajonā tiks praktizēta tā saucamā dzīvojamā masīvu celtniecība pa posmiem. Kāds būtu ideālais variants? Izrādās, arī tāds pastāv — tā ir kompleksā apbūvēšana, kad vienlaikus tiek uzbūvēta kaut vai grupa dzīvojamu namu. Tas nozīmē — nodot ekspluatācijā 3 — 4 (var arī tikai divas) mājas vienlaikus, izveidojot slēgtu pagalmu. Tā būvē, piemēram, Liepājā. Lai gan piemēri nebūt nav jāmeklē tik tālu. Arī mūsu rajonā tika praktizēta kompleksā apbūve — Līvānos, Lāčplēša ielā. Kompleksā apbūve — tā ir ne tikai dzīvojamie nami, bet arī komunikāciju ierīkošana ar perspektīvu, labiekārtošanas darbi. Bet mēs no tā atsakāmies. Un kļūdu saprotam tikai tad, kad sākam saistīt «slikt» dubļos vai sniegā. Kāpēc mēs nevaram no tā izvairīties jau priekšlaikus?

Divi mani sarunbiedri — A. Petrovs un M. Agurjanovs — atbildēja šādi: šķēršļus rada finansēšana. Valsts plāna komiteja negrozāmi dod līdzekļus tikai kārtējo dzīvojamā māju būvēšanai. Tādā gadījumā jāgriežas ar jautājumu pie rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieka — atbildīgā par celtniecību: vai jautājums par dzīvojamā masīvu kompleksu apbūvi ir izskatīts republikāniskajā līmenī un vai tas ticis darīts ar pietiekamu uzstājību? Ja jautājuma pozitīvu atrisinājumu panākuši iepriekš, kāpēc lai to nespētu arī preiļieši?

Un vēl viens piemērs, kas liecina, ka mēs neprotam pietiekami stingri aizstāvēt savu viedokli «augstākajā līmenī». Tie ir

467. sērijas dzīvojamie nami, kas izrāsa iedzīvotāju pamatotas pretenzijas. Gadu no gada Celtniecības ministrija uzspiež mūsu rajonam būvēt šīs pelēkās, neizskatīgās «kārbīņas». Pie tam — tās samontētas no paneļiem, kurus ražoti pēc novecojušas tehnoloģijas. Daļai šo paneļu ir paaugstināts mitruma koeficients. Taču atkal tā pati vecā nelaipe: atteikšanās no šīm mājām, nebūs vispār nekādu.

V. Nikolajevs teica tā (un lūdzta to uzsvert īpaši): «Es kā arhitekts kategoriski esmu pret 467. sērijas mājām un mēģinu darīt visu iespējamo, lai «izkautētu» 103. sērijas namus. Taču diemžēl neviens nenāk man palīgā.» Arhitekts parādīja man arī Rēzeknes ielas masīva apbūves sākotnējā projekta variantu. Patiešām, nav jābūt speciālistam, lai saprastu, cik daudz viesi iegūtu, būvējot mājas ar tā dēvētajām pārvietotajām sekcijām, it īpaši, ja salīdzina tās ar pašreiz uzceltajām (nemas nerunājot par tām plānojuma ērtībām, kuras būtu varējuši izmantot preiļieši).

Bet tagad par tiem jautājumiem, kurus nešauboties var atrisināt arī pašu mājās, protams, ja vien tām ir īsti saimnieki. Pēc sarunas ar arhitektu un rajona izpildkomitejas dzīvokļu un komunālās saimniecības nodaļas vadītāju nācu pie secinājuma, ka viņu izteikumos tomēr vairāk bija savstarpēju pārmetumu, bet mazāk centieni nodibināt ciešāku sadarbību. Lūk, piemēri.

Arhitekts: «Dzīvokļu un komunālās saimniecības nodaļai ir savs tehniskās uzraudzības dienests. Kāpēc tā klātbūtne nav jūtama laikā, kad norit celtniecības darbi? Kontrolēt celtniecības un labiekārtošanas darbu kvalitāti — tas taču ir tehniskās uzraudzības dienesta tiešais pienākums. Proti — sekot, kā tiek ierīkota notekūdeņu kanalizācija, kādas caurules tiek izmantotas, kāds kurā vietā ir ielas slīpums. Nevaru noklusēt vēl vienu faktoru: dzīvojamajā masīvā, par kuru pašlaik ir runa, aizmirstība atstāts pat tas, kas ierīkots, — vingrošanas komplekss, slidkalniņš, ceļiņi, apstādījumi.»

Dzīvokļu un komunālās saimniecības nodaļas vadītājs: «Plānošana un labiekārtošana — uzdevumi, kuri jārisina arhitektam. Kādā kvalitātē tie veikti, spriediet paši: jau pirmo putenu laikā atbalsta sienas tika piedzītas ar sniegu. Piebraucamie ceļi un šķērsceļiņi tiešām nav ielānāti tā, lai pa tiem varētu pārvietoties autotransports (it sevišķi tas jāsaņem par kravas automašī-

nām). Nav arī speciālas stāvvietas, tāpēc ikviens mašīnas īpašnieks novieto savu vāgi tur, kur viņam pašam šķiet ērtāk.»

Piekritīsit, ka šāda rakstura debatēm nav jēgas. Savstarpēji apvainojumi taču darbus uz priekšu nevirza, jo sevišķi — darbus jaunceltnēs.

Visbeidzot parunājām arī par minētā mikrorajona attīrīšanu no sniega. Jā, aizbildinājumu netrūkst: dzīvokļu saimniecības pārvaldei un komunālajam dienestam nepietiek vajadzīgās tehnikas (starp citu, arī esošajai nepietiek degvielas), ļoti slikti strādā daži sētnieki. Taču šie argumenti ir seni un pie tiem tā pierasts, ka liekas, stāvokli uzlabot nav iespējams. Tomēr izeja beidzot būtu jāmeklē.

Par to, kāda ir iedzīvotāju attieksme pret savu māju, liecina kaut vai šāds gandrīz kuriozs gadījums: irnieki zvana uz dzīvokļu saimniecības pārvaldi un pieprasa atsūtīt meistaru — kāpņu telpā nevarot pietiekami cieši aizvērt durvis. Meistari atnākuši, paskatījušies un konstatējuši: sprauga rodas tādēļ, ka no ārpusē vējš sadzinis iekšā sniegu. Protams, ar vienu vai divām lāpstām to neizfīrīt. Bet — ja visi kopīgiem spēkiem? Ja sarīkotu sestdienas vai svētdienas talkas? Kaut gan...

Nākamajā gadā mikrorajonā sāksies vēl viena daudzstāvu nama celtniecība. Pēc tā uzbūvēšanas pagalmā beidzot būs ietverts no visām pusēm. Taču — sāksies nama celtniecība, un apkārtnē atkal visu izraknās. Varbūt tieši šī biežā rakšana un izbūvētā postīšana ir galvenais cēlonis cilvēku vienaldzībai. Sak, kāpēc man iet talkā, strādāt, kaut ko ierīkot, ja pēc brīža to visu nopostīs...

I. KOROĻOVA

PIEBILDE:

Jau iepriekš paredzam, ka laistīji (it īpaši tie, kuri ir gatavi parakstīties zem publicētajā vēstulē teiktā) var nonākt nesaprašanā: kur tad atbildes uz mikrorajona iedzīvotāju konkrētajiem jautājumiem? Paziņojam: redakcija uzskata, ka tos lietderīgāk adresēt dzīvokļu un komunālās saimniecības nodaļai, rajona arhitektam, pilsētas izpildkomitejai, dzīvokļu saimniecības pārvaldei un komunālo uzņēmumu kombinātam. Pie tam — vienlaikus no visām minētajām organizācijām un dienestiem gaidām atbildes, kurās būtu izteikti viņu viedokļi par šajā publikācijā skartajām problēmām. Kā tad būvēsim turpmāk?

REPLIKA

Par „Lielo Melno“ un mopsīti veģetārieti

— Saimniek, klau, saimniek! Mums ir kļuvis zināms, ka jūs pārkāpjat sunu turēšanas noteikumus. Atstāti savā vaļā, suni dara posta darbus apkārtnes mežos.

— Ko? Mans mīļais Krancītis, mans Džekiņš, mans Mopsītis? Tie taču ir tik miermīlīgi radījumi! Un no ķēdes tikai pa nakšīm laižu vaļā. Jā, un reizēm arī dienā kādu stundiņu atļauju izločīt ķepiņas...

— Bet mēs pavisam netālu no jūsu mājām atradām saplosītu stīrnu. No šīs vietas līdz pagalam leimta tāda smuka taciņa.

— Nē, manī suniņi to grēka darbu nevarēja izdarīt, jo viņi vispār neēd gaļu. Taču kādu dienu es redzēju lielu melnu suni, kurš jonoja pāri laukiem un tīrumiem. Lūk, tas arī būs tas istais vainīgais!

Sādas un līdzīgas sarunas mums, mežu sardzes darbiniekiem ziemā nākas risināt vai ik pārdienas. Pēc sunu īpašnieku domām visa vaina jāuzvel kādam mistiskajam «Lielajam Melnajam», vilkiem, citiem plēsoņām. Pašu bezatbildības gan te nevar

būt. Kad tiek parādīta nosautā mopsīša veģetāriša kaklasaksa vai arī pats belgtais plēsoņa, saimnieks sāk taisnoties vai arī draudēt ar bargu sodu pār mednieku vai mežu sardzes darbinieku galvām.

Likums ir nepielūdzams. Par postījumiem, ko medību saimniecībā nodarījuši klejojošie suni, no to saimniekiem tiek piedzīta soda nauda likumā noteiktajā kārtībā.

Lūk, svaigi piemēri! No Vārkavas ciema iedzīvotājas L. Kantes un no Rušonas ciema iedzīvotāja Putāna tiks piedzīti par 200 rubļiem soda naudas par viņu sunu saplosītajam stīrnām.

Starp citu, dažreiz suni nav vainīgi. Par «plēsoņām» reizēm kļūst saimnieki paši — par meža cūkas nelikumīgu nošanu no Upmalas ciema iedzīvotājiem J. Kursiņa, J. Bartuševiča un J. Anspoka tiks piedzīti 514 rubļi soda naudas (konfiscētas arī divas medību bises).

P. LEIKUMS,
mežu sardzes darbinieks

Redaktora v. P. PIZELIS

TV Vilna

12. marts. 9.00 — «Panorāma». 9.40 — Dokumentālā filma «Inženieri». 10.00 — TV — skolēniem. 10.30 — Par darbu drošību. 11.35 — Mākslas filma «Pēdējā inspekcija» 2. sērija. 12.40 un 17.30 — Zinas. 17.45 — Lietuvas PSR Sarkanā grāmata. 18.30 — Eiropas čempionu kausa izcīņa basketbolā vīriešiem. «Zalgiris» (Kauna) — «Elan Bearne» (Orteza). 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma «Aizklātā balsošana». 23.05 — Zinas.

13. marts. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Senas krievu romances. 10.00 — TV — skolēniem. Topošajiem strādniekiem. 10.30 — Lietuvas PSR Sarkanā grāmata. 11.10 — Atturība — dzīves norma. Dokumentālā filma «Pilsēta, tētis un es...». 11.30 — Eiropas čempionu kausa izcīņa basketbolā vīriešiem. «Zalgiris» (Kauna) — «Elan Bearne» (Orteza). 12.40 — Mākslas filma «Aizklātā balsošana». 14.05 un 18.00 — Zinas. 18.15 — Baleta aina. 18.30 — TV — skolēniem. Zinātnes pasaulē. 19.00 — Televīzijas forums. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Televīzijas un radio pasta.

UZMANĪBU!

L. Paegles Valsts Valmieras drāmas teātris
14. martā plkst. 19.00

Preiļu kultūras namā viesojas ar jauniestudējumu
«JAUTRO PARADOKSU VAKARS».

(Izrādē divās daļās: «Mīlestība no pirmā acu uzmetiena», «Lielais detektīvs».)

PIEZĪME: derīgas biļetes, kas iegādātas uz izrādē «Sievu karli ar Belcebulu».

Garu mūžu nodzīvoji,
Daudz darbiņu padarīji,
Lai nu viegli zemes māte
Pārklāj smilšu paladziņu.

(T. dz.)

Skumju brīdī esam kopā ar
Pakeru un Somu ģimenēm, MĀ-
MULIŅU uz kapu kalnu pavadot.
Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

Un pēkšņi tavā dārzā
Ir ienācis kļusums —
Tik negaidīts un spalgs.

(B. Saulītis)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem, JEZUPATI PETROV-
SKU smiltājā izvadot.

Oškalna kolhoza kolektīvs

Mātes padoms, mātes mila
Mūžam sirdī nezudīs.

(Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību Sta-
ņislavam Bicānam, no MĀTES
uz mūžu atvadoties.

Mājas kalmiņi

Rokas, kas milēja darbu,
gurušas,

Sirds, kas vēlēja labu, nu
atdusas.

(Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību Vero-
nikai Darbotēi, MĀMULU uz
smiltājā aizvadot.

Līvānu PMK kolektīvs

Drīz pavasars, un pakalnos
plauks bērzi,
Un maigas, zaļas lapas satrauks
vējš,
Tu saulei savas acis nepavērsi,
Kaut mīlas balsis tevi sauks
un sauks.

(P. Sils)

Esam kopā ar Leontīnu Vēve-
ri viņas bēdās, uz mūžu atvado-
ties no TĒVA.

Rudzētu ciema padomes
deputāti

Aiz zemes malas noguls gurdā
diena,
Būs vakars vēls un zvaigžņu
pilna nakts.
Bet mūsu vidū paliks tukša vieta
viena,

Viens darba mūžs būs kapa
smiltīm segts.

(J. Osmanis)

Sērās noliecām galvas, kad pa
zalo skuju taku pēdējā gājuma
aizvijas IZIDORA PEISINIEKA
dzīves ceļš, un izsakām līdzjūtību
piederīgajiem.

Sovhoza «Rudzāti» administrā-
cija un arodkomiteja

Par mīlu sirdi, čaklām rokām
Tev vieglas smiltis, māmuli!

(J. Osmanis)

Sērojam kopā ar darbābiedre-
nēm Valentīnu un Janīnu, uz
mūžu no MĀMIŅAS atvadoties.
Zeltovkas fermas kolektīvs

SPORTS

SPORTS

SPORTS

„Zelta ripas“ prieki un bēdas

Jaunākajā grupā šogad piedalījās Preiļu 1. un 2. vidusskolas, vidējā vecuma grupā — Preiļu abu vidusskolu un Galēnu astoņgadīgās skolas, vecākajā — Līvānu un Preiļu vidusskolu, Rīmīcānu astoņgadīgās skolas zēni.

Visās vecuma grupās par uzvarētājiem kļuva Preiļu 2. vidusskolas zēni. Vai uzvarētāji sajūta patiesu prieku? Ne vienmēr. Gribētos taču pacīnīties arī ar citu skolu komandām! Un, pro-

tams, gribētos, lai komjaunatnes rajona komiteja beidzot atcerētos, ka par šo turnīru ir atbildīga arī tā. Būtu apsvēcami, ja kāds no tās pārstāvjiem vismaz «pagodinātu» jaunos sportistus ar savu klātbūtni rajona sacensībās. Bez tam — mūsu rajona komjaunatnes dzīves vadītāji bija piemirsuši savlaicīgi sagādāt un pasniegt uzvarētājiem diplomus.

Tiesa, zonas sacensības Preiļu slidotavā noritēja labākā organi-

zatoriskā līmenī. Tikai negaidītie februāra atkušņi sagādāja jauniešiem hokejistiem nervu pārbaudi. Sacensības nācās atlikt no nedēļas uz nedēļu. 28. februārī un 1. martā uz Preiļiem atbrauca Gulbenes, Madonas, Ludzas jaunie hokejisti. Balvu pilsētas komanda neieradās.

Jaunākajā vecuma grupā, līdzjutēju mudināti un uzmundrināti, mūsu zēni uzvarēja visus pretiniekus. Vidējā vecuma grupā vienādu punktu skaitu ieguva Gulbenes, Ludzas un Preiļu komandas. Labāka vērtu starpība bija gulbeniešiem — viņi kļuva par uzvarētājiem. Preiļiešiem — otrā vieta.

Vecākajā grupā par spēcīgākajiem tika uzskatīti Gulbenes rajona hokejisti. Pirms diviem gadiem (toreiz vidējā grupa) šī komanda, kļūstot par republikas sacensību uzvarētāju, tika līdz «Zelta ripas» Vissavienības finālam. Taču gulbeniešiem par lielu pārsteigumu mūsu zēni parādīja teicamu hokeju un pelnīti uzvarēja — 4:0.

Atliek piebilst, ka komandu sagatavošanā rajona un zonas sacensībām lielu darbu ieguldīja bērnu un jaunatnes sporta skolas treneris V. Točko. Un zonas sacensību rīkotājiem netrūka ne balvu, ne organizatoriskas uzņēmības.

A. VELDRE

J. SILICKA foto

Jaunākās grupas zēnu komanda.

Lai kraksts «Lēnina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльскогo районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNĪ: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 22203, fotokorrespondents — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 727 eks. (latv. val. 9 807 eks., krievu val. 3 920 eks.).

1. nos. Iespiešanas Ofsetiespiedums. Lai kraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils filogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 361.